

Λες και ήταν χθες ...

Επιμέλεια:
«ο Τριτοκοσμικός»

ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ

Η ΥΠΑΡΞΗ

ΤΟΥ Σ. ΟΛΥΜΠΙΚ

Η αναβολή του προγραμματισμένου για προχθές αγώνα του Σύννεϋ Ολύμπικ με την «εγκλωβισμένη» στην περιοχή της από τις πυρκαϊές, ομάδα του Νιούκασλ, μας δίνει την ευκαιρία να εξετάσουμε τους κινδύνους εξώσης από το Εθνικό Πρωτάθλημα που αντιμετωπίζει ο κυανόλευκος Σύλλογος χωρίς αυτοί οι κίνδυνοι να έχουν ακόμη συνειδητοποιηθεί από τους ιθύνοντες και την πλειοψηφία των οπαδών του που επαναπαύονται στην εντελώς ανεδαφική φιλοσοφία ότι «Το Σύννεϋ Ολύμπικ δεν μπορεί να το διώξει κανείς γιατί το Πρωτάθλημα, χωρίς το Σύννεϋ Ολύμπικ, θα πεθαίνει!»

Κι όμως κάποτε έλειψε το Σύννεϋ Ολύμπικ από το Εθνικό Πρωτάθλημα, το οποίο συνεχίστηκε και δεν πέθανε χωρίς αυτό, ενώ τώρα, τόσα χρόνια μετά, υπάρχει κι η ισχυρή αντίθετη φιλοσοφία ότι η απειθνοποίηση των μεγάλων ποδοσφαιρικών συλλόγων, η αυστραλοποίηση τους και εν πάσει περιπτώσει το ξεκόλλημα τους από τις κατ' εξοχήν ποδοσφαιρόφιλες εθνικές μειονότητες όχι μόνο δεν θα επιφέρει μαρασμό στο κορυφαίο ποδοσφαιρικό πρωτάθλημα της χώρας αλλά τουναντίον θα το εξαπλώσει στις ευρύτερες μάζες του αυστραλιανού κοινού.

Ενδεικτικό της αντίληψης και παραδοχής αυτής της φιλοσοφίας εκ μέρους της πλέον φανατικής εθνικής σύνδεσης στο ντόπιο ποδόσφαιρο, είναι το γεγονός ότι τα Κροατικά Σωματεία της Μελβούρνης και του Σύννεϋ απέβαλαν εντελώς κάθε κροατική ένδειξη του ονοματός τους και μεταβλήθηκαν σε «Μελμπούρν Ναϊτς» και «Σίντνεϋ Γιουνάϊτεντ» αντίστοιχα.

Εως εδώ δεν αναφέραμε τίποτα άγνωστο αλλά αμφιβάλλουμε αν έγινε απ' όλους αντιληπτό τελευταία το συνεχές «σπρώξιμο» της φιλοσοφίας που θέλει το Σύννεϋ Ολύμπικ έξω από το Εθνικό Πρωτάθλημα σ' ένα ή δύο χρόνια το πολύ, αν η ομάδα κι ο Σύλλογος γενικά, δεν αναβαθμιστούν και δεν αφεληνιστούν επιφανειακά τουλάχιστον.

Μάλα λόγια και η οικονομική-περιουσιακή κατάσταση του Συλλόγου πρέπει να βελτιωθεί κατακόρυφα και η δομή του να επαγγελματοποιηθεί αλλά και η κραυγαλέα ελληνικότητα του να απαλυθεί τουλάχιστον επιφανειακά με την συμμετοχή στο Διοικητικό Συμβούλιο του 2-3 επιφανών Αυστραλών από τους οποίους μπορούν να

Γράφει
ο Γιώργος
Τσερδάνης

προκύψουν και άλλα οφέλη.

Το σπρώξιμο, η προώθηση, της «φιλοσοφίας» που θέλει το Σύννεϋ Ολύμπικ εκτός του κορυφαίου ποδοσφαιρικού πρωταθλήματος Αυστραλίας στο «γγύς μέλλον» για μας τουλάχιστον γίνεται αντιληπτό τις τελευταίες εβδομάδες από τα ραδιοφωνικά σχόλια και τις απαντήσεις που δίνει επί του θέματος ο άσπονδος φίλος της ομάδας μας κ. Τζων Κοσμίνα.

Βέβαια τα σχόλια κι οι τοποθετήσεις του μπορούν να χαρακτηριστούν ως προσωπικές εκτιμήσεις, δυστυχώς όμως δεν είναι μόνο προσωπικές...

Πίσω του κρύβονται ισχυρές προθέσεις...

Πίσω από τις εκτιμήσεις αυτές υπάρχουν κι είναι γνωστές σε πολλούς οι προθέσεις ιθυνόντων του Αυστραλιανού Ποδοσφαίρου να προχωρήσουν στην «φυσική επιλογή» με την διατήρηση των ισχυροτέρων συλλόγων στο Εθνικό Πρωτάθλημα, την αύξηση των εσπών του με συμμετοχή Καμπέρρας κι ίσως Περθ κι ακόμη τον περιορισμό του συνόλου των συμμετασχόντων από 14 σε 12 ή και 10 μόνο όπως διατείνεται ότι θα ήταν πιο σωστό ο κ. Κοσμίνα.

Με δύο ακόμη ομάδες λοιπόν στο Εθνικό Πρωτάθλημα και κόψιμο τεσσάρων από τις υπάρχουσες μπορούμε να αντιληφθούμε πόσο κοντά είναι το λεπίδι στο κεφάλι του Σύννεϋ Ολύμπικ που πέρα από την παρουσία ενός αξιόλογου για τα σημερινά δεδομένα-αριθμού θεατών στους αγώνες του ελάχιστα άλλα έχει να επιδείξει.

* **ΚΛΑΜΠ** μ' έσοδα δεν έχει κι ίσως περάσουν κι επτά χρόνια πριν η αγωνιζόμενη να ξεχρώσει Λέσχη του μπορεί να ενιχύσει οικονομικά.

* **ΓΗΠΕΔΟ** δεν έχει και μπορεί ν' αποκτήσει μόνο αν γίνει το θαύμα της ένωσης των δυνάμεων της φίλσθλης παροικίας που το υποστηρίζει και ακολουθηθεί ο δρόμος της εμπνεύσης και κοινής λογικής που τόσο δύσκολα επικρατεί ιδιαίτερα στο χώρο αυτό.

* **ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ** το Σύννεϋ Ολύμπικ δεν πάει ούτε άσχημα, ούτε και καλά. Αυτή όμως είναι ρευστή κατάσταση που μπορεί ν' αλλάξει πολύ γρήγορα-ελπίζουμε- προς το καλύτερο.

Μπροστά σ' όλα αυτά τα ανησυχητικά τί πρέπει να κάνουν ο πρόεδρος, η σημερινή διοίκηση και η ευρύτερη μάζα μελών, οπαδών, φιλάθλων και μη φιλάθλων συμπαροίκων στα σπίτια των οποίων και στις συναστροφές υπάρχουν πάντα άτομα που ενδιαφέρονται για την πορεία αυτής της γεννημένης και θρεμμένης από τη «σάρκα και το αίμα» της ελληνικής παροικίας ομάδα.

Αυτού του μόνου Παροικιακού Οργανισμού που πάντα στάθηκε και στέκεται υπεράνω πολιτικών ή κοινωνικών διχασμών κι εξακολουθεί να φέρνει αδιάκριτα γέρος, νέους και παιδιά κοντά του.

Δεν θέλουμε να τραβήξουμε σε μήκος το σημερινό άρθρο, ούτε να το μεταβάλουμε σε έρευνα παραθέτοντας τις γνώμες επαϊόντων ή απλώς ενδιαφερομένων. Αυτό μπορεί να γίνει στο μέλλον κι αφού οι σήμερα πρωτοστατούντες κάνουν τις πρώτες κινήσεις...

Κι η πρώτη, πρώτιστη, απ' αυτές είναι η Δημιουργία μιάς πλατύτερης επιτροπής με συμμετοχή διοικητικών και εξωδιοικητικών παραγόντων έργου της οποίας θα είναι η εξεύρεση τρόπων γενικής και σύντομης αναβάθμισης του Συλλόγου για την αποφυγή της πραγματικής-κι όχι φανταστικής- απειλής αποπομπής του από το Εθνικό Πρωτάθλημα.

* Η εξασφάλιση μονίμων πόρων για την κάλυψη των ετησίων εξόδων της ομάδας...

* Το γήπεδο και

* Η διερεύνηση των δυνατοτήτων, όχι πλέον συνεργασίας, αλλά απόλυτης συνένωσης του Σύννεϋ Ολύμπικ με το Κάντερμπερρυ Μάρρικβιλ Ολύμπικ του οποίου τα μέλη και οι διοικούντες πρέπει αν είναι Έλληνες-ν' αναλογιστούν την ιστορική για το ποδόσφαιρο μας ευθύνη που πέφτει στις πλάτες τους.

Μπορεί από τη στάση τους και μόνο τελικά να εξαρτηθεί αν θα υπάρχει ένας δικός μας σύλλογος στο Εθνικό Πρωτάθλημα Αυστραλίας που θα συμβολίζει και την ένωση των ποδοσφαιρικών μας δυνάμεων ή θα προστεθεί άλλος ένας στο Πολιτειακό Σούπερ Λήγκ...

ΓΙΩΡΓΟΣ ΤΣΕΡΔΑΝΗΣ

ΤΡΙΤΗ 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1994 και... ο γνωστός δημοσιογράφος, παλαίμαχος σε λίγο - αναφέρουν καλά πληροφορημένες πηγές - στην πίσω σελίδα «Βιτρίνα» των αθλητικών του «ΒΗΜΑ SPORT» της εποχής εκείνης, εκφράζει τους φόβους του για πιθανή «εξαφάνιση» του Σίντνεϋ Ολύμπικ από τον ποδοσφαιρικό χάρτη της Αυστραλίας. Ένα πρόβλημα που εξακολουθεί να ταλανίζει τον ελληνικό σύλλογο που εξακολουθεί όμως «να υπάρχει» όσο υπάρχουν ταπεινοί και καταφρονημένοι Έλληνες φιλάθλοι, ωσάν τον Στέλιο Καζαντίδη στην επιτυχία του «Υπάρχω». Αν και ο λαϊκός βάρδος έχει ήδη αποδημήσει εις Κύριον εδώ και αρκετά έτη, εν τούτοις «Υπάρχει» και θα εξακολουθεί να «Υπάρχει». Γιατί το Σίντνεϋ Ολύμπικ είναι «διαχρονικό» όπως «διαχρονικός» είναι και ο Στελλάρας, που χρόνια τώρα συντροφεύει τους ξενιτεμένους στο μακρινό Σίντνεϋ.